

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului

Ierusalime, poporul Meu, să se ridice porțile tale și să intre Domnul la tine, că astăzi e sărbătoare a Domnului Dumnezeului tău, și mereu astăzi este El peste tine, că tu trebuiești ocrotit de sus și de jos și din părți, ocrotit de Dumnezeu trebuie să fii, că omul nu te poate ocroti dacă tu ești poporul Domnului, că scris este: *«De n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar s-ar osteni cei ce o păzesc pe ea»*. Amin, amin, amin.

Curând, curând te vor întâmpina popoarele ca popor al Domnului, Ierusalime, că acestea vor vedea mântuirea pe care Eu, Domnul, o gătesc în mijlocul tău: *«lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Meu Israel de azi»*, precum este scris. Amin. Curând, curând va fi să nu mai țin pe loc slava Mea cea din mijlocul tău, dar am de întărit pământul de sub tine, și le poruncesc îngerilor sfatului și ai tăriei și ai luminii să stea mereu, mereu în mii de mii în preajma ta spre lucrarea Mea care o am de împlinit peste tine, și de la tine peste pământ apoi, poporul Meu.

Tot omul mare de pe pământ se biziue pe mulțimea carelor și a călăreților lui, dar om pe om se sfârâmă atunci când el nu are pe Dumnezeu din cer peste el ca Stăpân. Numai că tot Eu sunt Stăpânul, și fără Mine nici un fir de iarbă nu se mlădie, și om peste om se ridică, după cum este scris: *«Se va ridica neam peste neam»*, iar *«șarpele cel veninos va lovi piciorul calului ca să cadă călărețul, și el va judeca pe poporul său»*, pe tot omul care se închină omului și nu Domnului. Amin.

Voiesc să te ridic tot mai mult spre mărturisirea râului vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu și al Mielului Său în mijlocul tău, și de la tine peste pământ, Ierusalime nou. Această slavă a Mea cu tine e mare cât cerul și pământul, dar Eu o țin sub vâl și în mijlocul tău și peste hotarele tale. Fi-va însă să se îplinească văzut slava Mea cu tine, și vor vedea neamurile pământului cum Eu vin la tine pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, cu mult, mult cuvânt, care va fi ca mreaja pe care nici un ținut de departe sau de aproape n-o așteaptă pe ea, fiindcă Stăpânul călătorind departe în taină, El vine când slugile nu se mai așteaptă că El va veni.

Voiesc, Ierusalime, să-ți dau mereu, mereu povețe, iar tu să fii mic ca să le poți primi, și să folosești multă, multă umilință înaintea Mea, iar ea să-ți fie chiar dragostea ta pentru Mine, că omul de pe pământ care crede că Mă iubește nu știe ce este dragostea lui pentru Mine; nu știe, că el e om și atât, și nu este fiu al Meu cel ce nu-Mi sfințește cu viața lui numele Meu de Tată, Care are fii cu împărăția Lui în ei, nu în afara lor, nu prin faptele lor mărețe în numele Meu înaintea oamenilor, ci prin viața lor în viața Mea, iar Tatăl este în Mine când Eu grăiesc omului în numele Lui și când El Însuși grăiește cu grăirea Mea odată. O, ce mult aș vrea să faci așa și tu cu vorbirea ta în numele Meu și să nu mai știi când grăiești tu și când grăiesc Eu în tine și din tine! O, ce mult aștept unirea Duhului Sfânt cu duhul tău cel credincios așa cum și Eu îi am înaintea ta pe cei ce-Mi sunt călăuză peste tine, stâlp de cuvânt de foc, care caută să te lumineze, să te însenineze, să te hrănească, să te păzească, să te crească până ce tu vei fi mângâierea Mea cea deplină, împlinirea Mea în ființa ta, poporul Meu, că asta este mângâierea pe care Eu o aștept de la tine, nu altă mângâiere aștept Eu de la fiii tăi. Mângâierea este altfel în cer, nu e ca aceea de pe pământ. Mângâierea fiilor lui Dumnezeu pe pământ, trebuie să fie viața Mea trăită de ei, harul Meu în ei, puterea Mea în ei, și toate într-o toată umilința purtate, că nu este nici o mângâiere a duhului mai presus decât umilința care-L lasă pe Domnul să stea în om cu toată slava Lui, cu toată venirea Lui la om, poporul Meu.

O, ce mult aştept unirea Duhului Sfânt desăvârşit cu tine în lucrare văzută, limbi dulci şi râuri de cuvânt de Duh Sfânt, fiinţa Mea în fiinţa ta, în duhul tău cel umilit înaintea Mea, că omul cel de la început făcut de mâna Mea, nu a ştiut de umilinţă, fiindcă Eu pe ale Mele pe toate le pusesem deoparte, în pomul din care Eu i-am spus omului să nu mănânce. El a uitat că e om făcut de Dumnezeu, şi dacă s-a semeţit ca un dumnezeu, atunci au căzut peste el numai roadele cunoştinţei răului din pomul cel pus deoparte, căci roadele binelui erau ale Mele, şi cu ele trebuia să-L păzească omul pe Dumnezeu în el dacă ar fi voit să nu se semeţească dorindu-se Dumnezeu peste toate, mai mare ca Cel Preaînalt Dumnezeu. Umilinţa era şi ea în cele ale cunoaşterii binelui şi răului, dar cele bune ale cunoaşterii nu s-au mai luat după omul cel zidit de mâna Mea, fiindcă semeţia din om îl depărtează pe el de cele din Dumnezeu, de cele bune care înseamnă viaţa lui Dumnezeu în om.

Mângâierea este altfel în cer, nu e ca pe pământ, poporul Meu, iar omul dacă n-a luat din ea la facerea lui cea din neascultare, cea din pomul cunoaşterii, el nu ştie acum roadele mângâierii, roadele umilinţei, harul Meu în om, ca să fie omul plin de har apoi. Nu este nici o mângâiere a duhului mai presus decât umilinţa inimii, care-L lasă pe Domnul să stea în om cu toată slava Sa, cu toată venirea Lui la om. Aştept, Ierusalime, râurile Duhului Sfânt, care să curgă din fiii tăi în limbi dulci şi pline de har, şi de aceea te-am aşezat la şcoală cu învăţător până ce va veni vremea să curgă de la tine mărirea Duhului Sfânt, iar Eu, Domnul, să Mă slobozesc de dorul Meu cel după om, de suspinul Meu cel tainic, purtat pe pământ între Mine şi om pentru omul care întârzie să vină să-Mi urmeze Mie prin lepădare de sine, şi apoi prin duhul umilinţei, cea mai dulce jertfă adusă de om lui Dumnezeu. Amin.

Voiesc, Ierusalime, să-ţi înmulţesc lucrarea cea adusă de tine înaintea Mea. Voiesc în chip tainic încă să merg cu tine pe pământ, să petrec cu tine între oameni aşa cum petreceam acum două mii de ani cu ucenicii Mei, dând oamenilor împărăţia Mea, botezul cel cu Duhul Sfânt, Care vorbeşte în limbi dulci peste mulţimi ca să vină şi să vadă ele slava Mea, să vină din ţinuturi îndepărtate, şi să Mă vadă în mijlocul vostru popoarele şi limbile şi neamurile de pe pământ şi împărăţii lor, că aceasta este Scriptura pe care Eu voiesc s-o împlinesc din tine în duhul lui Ioan, căruia Eu, Domnul, i-am arătat-o ca să fac cunoscută venirea Mea de azi aşa cum am făcut-o şi prin proorocul Daniel înainte cu şapte vremi de venirea Mea trup născut din Fecioară pe pământ, ca apoi să fac legământ nou, de naştere nouă a omului şi, iarăşi, iată încă un legământ de naştere din nou a lumii, lucrare lucrată cu voi, cei de azi ucenici ai Evangheliei împărăţiei cu care ea vine pe pământ după om; înnoirea lumii, după cum scrie în Scripturile Mele cu ucenicii Mei cei de atunci şi care stau acum în numele celor douăsprezece seminţii ale lui Israel judecându-le pe ele cu acest cuvânt al Meu, cuvântul împărăţiei care se face acum prin cuvântul acesta, spre slava Mea din mijlocul tău, poporul Meu de azi.

Curând, curând ţara română se va arăta peste popoare şi va străluci de slava cuvântului Meu peste pământ, iar voi veţi odrăsli ca iarba cu inima din voi, care va tresări atunci de slava bucuriei Mele cu voi. Eu sunt Cel ce făgăduiesc şi împlinesc, iar voi veţi fi bucuria Mea, şi Eu a voastră în muntele Meu cel sfânt, din locul din care curge cuvântul Meu peste pământ. Amin.

Tot omul mare de pe pământ se bizuie cu mulţimea carelor şi a călăreţilor lui, dar lauda şi slava ta este Domnul, poporul Meu. Stăpânirea Mea este veşnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăţia Mea şi a ta nu va fi nimicită niciodată. Amin, amin, amin.

Te-am mângâiat, Ierusalime nou, cu glasul cuvântului Meu, şi te mângâi şi din mijlocul tău prin cei ce sunt călăuză a Mea peste tine, pentru tine şi pentru Mine cu tine, poporul Meu. Pacea lor este biruinţa Mea şi a ta în mijlocul neamurilor de pe pământ. Pacea Mea o dau lor, iar ei o dau ţie după potriua ta, după puterea umilinţei tale care aduce cerul pe pământ pentru tine, cel umilit înaintea Mea. Nu uita că nu este nici o mângâiere a Duhului Sfânt şi a duhului tău mai presus decât umilinţa ta, care Mă lasă pe Mine să stau în tine cu toată slava Mea, cu toată venirea Mea, cu toată voia Mea în mijlocul tău, popor al venirii Domnului acum, la sfârşit de timp când

Eu cu tine am început veacul ce va să fie și viața lui pe pământ; Eu cu tine în mijlocul popoarelor, poporul Meu. Tu să stai umilit sub mâna Mea cu viața ta, căci poporul Israel a stat semeț între popoare pentru slava Mea de peste el, iar semeția lui s-a stins și se stinge odată cu el dinaintea Mea, dar rămășița lui se va mântui prin apostolii Mei cei din iudei, și care vor strânge de la toate marginile pe cei scăpați din Israel pentru slava Mea cea de azi, și care va străluci și peste Israel cel după trup, ca să vină după Mine și să se mântuiască, după numărul lor cel scris în Scripturi pentru mântuire, și apoi, după mijlocirea voastră cea pentru el înaintea Mea, căci cine din iudei vă va da vouă un pahar cu apă în numele Meu cel de atunci și cel de azi, Dumnezeu Cuvântul, acela mare se va chema înaintea Mea între fiii lui Israel cel după trup în zilele acestea. Amin.

O, fiilor care-Mi sunteți porți, Eu v-am întâmpinat cu cuvântul Meu de peste voi, iar voi cu deschiderea porților Mele spre poporul Meu și al vostru ca să intru Eu cuvânt în Ierusalim. Gătim slava cea văzută a cuvântului Meu, Eu și cu voi și cu sfinții din cer și cu îngerii în mii de mii, fiilor, iar Eu voi face să se adune popoarele și să bea din apa Mea, căci apă nu va mai fi pe pământ pe nicăieri, iar râul Meu cel de viață dătător, va umple lumea cea însetată după apa cea care ține omul în viață și nu oricum apă. Și voi veți fi împărțitorii care Mă împart pe Mine cuvânt de Duh Sfânt peste pământ, iar cei ce vor veni să bea vor fi primitorii bunei credințe și vor umbla aceștia cu credincioșie înaintea Mea. Și ne vom mări în lung și în lat, după hotarele care vor cuprinde între ele slava Mea cea prezisă de Scripturi, căci vâlul de pe ea va fi de mâna Mea luat, că e vremea ca țara venirii Mele să Mă întâmpine toată, și apoi să fie ea cunoscută întâia, fiilor, fii ai lui Dumnezeu, descoperiți de sub vâlul de pe voi, căci făptura care suspină de șapte mii de ani, suspină așteptând ca voi să fiți pe pământ, fiilor, spre înnoirea lumii, spre răscumpărarea făpturii, și apoi spre viața veacului ce va să fie pe pământ fără de timp. Amin.

Stați sub cuvântul Meu, că bine este să nu mai ieșiți de sub el, și tot mai mult să Mi-l primiți spre slava lui cu voi, și a voastră cu el, spre puterea împlinirii lui peste pământ și peste cer, fiilor care-Mi stați poartă de intrare a cuvântului Meu. Mângâierea luați-o din Mine, că Eu de mână vă port prin îngeri și vă arăt pe voi sfinților și Mă mângâi cu voi când Mă iubiți nemaiiubind nimic în afară de Mine și de lucrul Meu cu voi peste pământ.

Intrați sub pacea Mea pe care v-o dau mereu, și dați din ea la toți cei iubitori de Duh Sfânt, și luați din rodul ei, fiilor. Amin, amin, amin.

02/15-02-2003